

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA KOŃCOWA
A6-0165/2005

26.5.2005

SPRAWOZDANIE

zawierające projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem
(2005/2046(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Antoine Duquesne

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY	3
PROJEKT ZALECENIA (B6-0128/2004)	8
PROCEDURA	10

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY

w sprawie wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem (2005/2046(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Antoine Duquesne w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie wymiany informacji i materiałów wywiadowczych oraz współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem (B6-0128/2004),
 - uwzględniając deklarację w sprawie walki z terroryzmem przyjętą przez Radę Europejską dn. 25 marca 2004 r.,
 - uwzględniając art. I-51 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy w zakresie ochrony danych osobowych¹,
 - uwzględniając art. 8 Karty Praw Podstawowych w zakresie ochrony danych osobowych,
 - uwzględniając konwencję 108 Rady Europy na rzecz ochrony osób w zakresie automatycznego przekształcania danych osobowych,
 - uwzględniając zasady określone w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 24 października 1995 r. dotyczącą ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i wolnego przepływu tych danych²,
 - uwzględniając art. 114 ust. 3, oraz art. 94 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0165/2005),
- A. mając na uwadze, iż ataki, których doświadczyło Królestwo Hiszpanii dnia 11 marca 2004 r. ukazują, że w dalszym ciągu istnieje realne zagrożenie terrorystyczne w Europie lub wymierzone przeciwko interesom europejskim,
- B. przypominając, iż w następstwie ataków w Madrycie Rada Europejska na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2004 r. postanowiła dokonać rewizji planu działania Unii Europejskiej w dziedzinie walki z terroryzmem, po tym jak dramat, który miał miejsce w Hiszpanii nieszczęśliwie dowiódł, że metody pracy Unii stosowane od 2001 r. i oparte głównie na logice empirycznej nie sprawdziły się i powinny ustąpić miejsca nowemu, bardziej proaktywnemu podejściu,
- C. przypominając stanowczo, iż wszyscy terroryści, niezależnie od ideologii, jaką usiłuje się im przypisać, są przestępcami, a zatem ich czyny nie mogą być w żadnym wypadku usprawiedliwiane, oraz że, aby móc skutecznie walczyć z terrorystami,

¹ Dz U C 310 z 16.12.2004, str. 36.

² Dz U L 281 z 23.11.1995, str. 31.

konieczne jest opracowanie konkretnej strategii, w ramach której podejmowane będą indywidualne działania przeciwko każdej poszczególnej organizacji terrorystycznej,

- D. mając na uwadze, iż skuteczna odpowiedź na działalność terrorystyczną zakłada nowoczesne podejście uwzględniające bezpośrednie związki, jakie mogą istnieć pomiędzy różnymi organizacjami terrorystycznymi i szeroko zakrojoną przestępczością zorganizowaną, oraz pozwalające na szybkie zawarcie jasnych porozumień w zakresie wymiany informacji w ramach stosunków transatlantycznych na podstawie wspólnych, skutecznych i zgodnych z prawem standardów,
- E. uważając, iż niezbędne jest unikanie powielania instrumentów prawnych służących do walki z terroryzmem, należy natomiast dążyć do ujednolicenia i uproszczenia istniejących norm,
- F. mając na uwadze, iż systematyczna ocena prowadzonych polityk i osiągniętych wyników pozwoli uwidocznić braki i niewłaściwie funkcjonowanie napotkane w praktyce, a także wyodrębnić środki, które okazały się skuteczne,
- G. uważając, iż szersze zaangażowanie pracowników terenowych w opracowywanie strategii i instrumentów działania pozwoli na lepsze przygotowanie podejmowanych w przyszłości kroków,
- H. przypominając, iż w deklaracji w sprawie walki z terroryzmem przyjętej dn. 25 marca 2004r. Rada Europejska opowiada się zarówno za uproszczeniem procedury wymiany informacji i materiałów wywiadowczych między organami ścigania Państw Członkowskich w celu zwalczania terroryzmu możliwie jak najbardziej skutecznymi metodami, jak i za tym, by Państwa Członkowskie czuwały nad optymalnym wykorzystaniem istniejących organów unijnych, w szczególności Europolu i Eurojustu, aby sprzyjać współpracy w walce z terroryzmem, przede wszystkim ulepszając przepływ informacji, związanymi ze wszystkimi aspektami terroryzmu, którymi to informacjami dysponuje Europol,
- I. mając na uwadze, że konieczne jest osiągnięcie wysokiego stopnia zaufania pomiędzy organami ścigania Państw Członkowskich a Europolem i Eurojustem, którego brak do tej pory przeszkodził w skutecznej wymianie informacji, włącznie z wywiadowczymi; niniejsze środki muszą zawierać:
 - ustalenie wspólnych norm ochrony danych w ramach trzeciego filaru, pod kierownictwem niezależnego i wspólnego organu nadzorczego,
 - dostarczenie siłom policji podręcznika zawierającego dobre praktyki, wyjaśniającego w prosty i konkretny sposób ich odpowiedzialność i obowiązki w zakresie ochrony danych,
 - ustanowienie minimalnych norm w zakresie prawa karnego i proceduralnego,
 - powierzenie Trybunałowi Sprawiedliwości jurysdykcji ogólnej w ramach trzeciego filaru, zagwarantowanie pełnej kontroli parlamentarnej;
- J. stwierdzając, iż w związku z deklaracją Rady Europejskiej z dn. 25 marca 2004 r.

podjęte zostały dwie inicjatywy: jedna przez Komisję, druga przez Królestwo Szwecji, mające na celu poprawę i uproszczenie wymiany informacji w zakresie walki z terroryzmem,

- K. mając na uwadze, iż wyznaczonym celem przedstawianych propozycji jest uzupełnienie ustalonych, minimalnych i zharmonizowanych gwarancji w dziedzinie ochrony danych w ramach trzeciego filaru, szczególnie w zakresie dostępu do danych przez zainteresowane osoby i w całkowitej zgodzie z prawami przyznanymi obywatelom w Karcie Praw Podstawowych, w art. 6 Traktatu UE oraz art. I-51 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, a także z zasadami określonymi w tej dziedzinie przez program haski,
- L. mając na uwadze, że podstawowe prawa obywateli muszą być chronione przy stosowaniu wszelkich środków zwalczania terroryzmu,
- M. mając na uwadze, że warunkiem wstępnym wymiany informacji i materiałów wywiadowczych jest odpowiedni poziom ochrony danych, przynajmniej na takim samym poziomie, jak ten przewidziany w ramach pierwszego filaru,
- N. należycie odnotowując, iż w deklaracji z dn. 25 marca 2004 r. Rada Europejska zapowiada, że „kontynuowany będzie również rozwój stosunków pomiędzy Europolem i służbami wywiadowczymi”¹, oraz uważając ze swej strony, iż gromadzenie i wymiana informacji są absolutnie priorytetowe w dziedzinie walki z terroryzmem, w zakresie, w którym informacje zdobyte w wyniku przeprowadzenia procedur sądowych lub dochodzeń policyjnych, docierają bardzo często zbyt późno,
- O. świadomy trudności praktycznych niechybnie związanych z utworzeniem europejskiego rejestru karnego, lecz w trosce o przypomnienie naglącej konieczności przyznania pierwszeństwa działaniom mającym na celu osiągnięcie tego założenia i ustalenia jego precyzyjnego i zwięzłego kalendarza,

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:

- a) włączenie do swoich celów priorytetowych konieczności opracowania wspólnej proaktywnej polityki zwalczania terroryzmu;
- b) przyjęcie, do momentu utworzenia wspólnej polityki europejskiej, bardziej systematycznego i skoordynowanego podejścia oraz stałe czuwanie nad spójnością opracowywanego ustawodawstwa, ze świadomością, iż owa niezbędna spójność zakłada działania w ramach rzeczywistej linii politycznej, opartej na jasnych założeniach;
- c) w tej perspektywie wymierzenie działań w oparciu o trzy założenia:
 - wyposażenie się w środki i zdolność do działania konieczne do precyzyjnego

¹ Deklaracja w sprawie walki z terroryzmem, 25 marca 2004r., pkt. 9 – Wymiana informacji.

identyfikowania każdego celu, jaki zamierza się osiągnąć, ze świadomością, iż terroryzm nie jest jednolitą całością, lecz przeciwnie, stanowi on zjawisko o wielu aspektach, które zmieniają się przede wszystkim w zależności od rodzaju popełnionych aktów, różnych organizacji terrorystycznych i celów, jakie mają zostać osiągnięte;

- poprawa skuteczności instrumentów reagowania na zjawisko terroryzmu poprzez przyjęcie współczesnego i realistycznego podejścia, wymierzonego na wzięcie pod uwagę bardzo ścisłych związków, jakie często istnieją pomiędzy różnymi organizacjami terrorystycznymi, jak również pomiędzy terroryzmem i szeroko zakrojoną przestępczością zorganizowaną, szczególnie w zakresie finansowania;

- unikanie powielania instrumentów prawnych służących do walki z terroryzmem na rzecz dążenia do ujednolicenia i uproszczenia istniejących norm, czuwając przede wszystkim nad dokonywaniem systematycznej oceny, pozwalającej na określenie stopnia ich skuteczności, przyjmowanie nowych zasad, które opracowywane być mogą jedynie wówczas, gdy dowiedziono, iż przyniosą więcej korzyści, niż zasady już obowiązujące;

- d) czuwanie nad włączeniem - tam, gdzie jest to możliwe - pracowników terenowych w przygotowywanie działań, aby brać pod uwagę i integrować ich doświadczenia praktyczne w ramach nowych instrumentów;
- e) przyjęcie – jako bazę głównych zasad regulujących wymianę informacji, lecz biorąc pod uwagę potrzeby organów ścigania w terenie – zbioru dobrych praktyk na użytek policji, który objaśniałby w prostych i konkretnych słowach ramy, w jakich powinny działać służby policyjne, szczególnie w zakresie przekazywania i otrzymywania informacji oraz ochrony danych;
- f) nakłanianie wszystkich Państw Członkowskich do uznania jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości do wydawania orzeczeń prejudycjalnych w sprawie ważności i wykładni wszystkich aktów prawnych przyjętych w ramach wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem;
- g) dopracowanie instrumentu pozwalającego na ułatwienie przekazywania informacji („intelligence”), w szczególności w ramach opracowywania systemu wczesnego ostrzegania;
- h) harmonizacja zasad już istniejących w dziedzinie ochrony danych osobowych w ramach instrumentów obecnego trzeciego filaru grupując je w obrębie jednego instrumentu, gwarantującego taki sam poziom ochrony danych, jak przewidziany w ramach pierwszego filaru; dokonać powinno się to na podstawie następujących, podstawowych zasad, przejmując przede wszystkim zasady zawarte w programie haskim, które nie pozostałyby martwą literą prawa nie czyniąc poważnej szkody dla wiarygodności instytucji Unii:

- wymóg zapewnienia jakości i prawdziwości gromadzonych danych;

- gromadzenie danych może odbywać się jedynie dla celów określonych przez prawo;
 - dane dotyczące elementów życia prywatnego, jak również dane dotyczące osób niepodlegających podejrzeniu, mogą być gromadzone jedynie w wyjątkowych przypadkach absolutnej konieczności i w poszanowaniu ściśle określonych warunków;
 - dane osoby muszą być poinformowane o istnieniu dotyczących ich dokumentów, za wyjątkiem sytuacji, gdy istnieje ku temu poważna przeszkoda;
 - z wyjątkiem sytuacji, gdy dostęp do danych mógłby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego lub dla praw i wolności osób trzecich, lub gdy mogłoby to utrudnić prowadzone dochodzenia, osoby takie muszą mieć prawo dostępu do dotyczących je danych oraz do sprostowania danych niedokładnych;
 - osoby te muszą być chronione przed nieprawym wykorzystywaniem ich danych;
 - zagwarantować należy nienaruszalność i poufność danych;
 - przekazywanie danych musi odbywać się w ramach wspólnych norm, przewidujących przede wszystkim ochronę źródeł informacji i gwarancję poufności danych na wszystkich etapach wymiany oraz po niej;
 - zapewniona musi zostać kontrola przestrzegania zasad ochrony danych, szczególnie przez władze dane te strzegące;
 - każdy ma prawo do przywrócenia faktycznego stanu rzeczy oraz do odszkodowania w przypadku nieprzestrzegania przedstawionych zasad;
- i) uznanie za priorytet szybkie opracowanie gotowego do użytku rejestru wyroków w sprawach karnych i pozbawienia praw na poziomie europejskim, tzn. europejskiego rejestru karnego, którego wprowadzenie nieustannie okazuje się absolutną koniecznością do walki z terroryzmem oraz przestępczością zorganizowaną;
 - j) uznanie za priorytet szybkiego opracowania gotowego do użytku rejestru wyroków w sprawach karnych i pozbawienia praw na poziomie europejskim (europejskiego rejestru karnego) oraz harmonizacji elementów składających się na poważne przestępstwa, gdyż wprowadzenie tych punktów nieustannie okazuje się absolutną koniecznością do walki z terroryzmem oraz przestępczością zorganizowaną,
 - k) podejmowanie nawet spornych lub złożonych zagadnień i wpisanie ich do precyzyjnego i zwięzłego kalendarza zarówno na poziomie opracowywania instrumentów, jak i ich wprowadzania w życie, kiedy tylko wydają się one stanowić prawdziwy postęp w dziedzinie walki z terroryzmem, czego przykładem jest europejski rejestr karny;
 - l) informowanie Parlamentu o terminach, które przewidywane są na opracowanie instrumentów prawnych pozwalających na rejestrowanie kont bankowych i o podejmowanych krokach, mających na celu wzmocnienie przejrzystości w przypadku

osób prawnych.

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz do przekazania go do wiadomości Komisji i Rady Europejskiej.

28.10.2004

PROJEKT ZALECENIA (B6-0128/2004)

który złożył, zgodnie z art. 114 ust. 1 Regulaminu,
Antoine Duquesne w imieniu grupy ALDE
w sprawie wymiany informacji i materiałów wywiadowczych oraz współpracy w zakresie
zwalczania przestępstw związanych z terroryzmem

Parlament Europejski,

- uwzględniając propozycję decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i materiałów wywiadowczych oraz współpracy w zakresie zwalczania przestępstw związanych z terroryzmem (COM(2004) 0221),
 - uwzględniając projekt decyzji ramowej w sprawie uproszczenia wymiany informacji i materiałów wywiadowczych pomiędzy organami ochrony porządku publicznego Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie poważnych przestępstw łącznie z aktami terrorystycznymi,
 - uwzględniając art. 114 ust. 1 Regulaminu,
- A. zważywszy, że zdolność organów ochrony porządku publicznego do współpracy w zakresie zwalczania przestępczości jest w dużej mierze odbiciem ich umiejętności zbierania w odpowiednim momencie i wymiany informacji i materiałów wywiadowczych;
- B. zważywszy, że rzeczą konieczną jest właściwe wyważenie potrzeb organów ochrony porządku publicznego i wymogów ochrony danych, praw człowieka i podstawowych wolności;
1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:
- (a) dla przyszłego rozwoju ściślejszej współpracy pomiędzy organami ochrony porządku publicznego, jak też dla wspólnych działań w zakresie utrzymania porządku publicznego mających na celu wykrycie, zapobieganie i czynności śledcze w zakresie przestępstw kryminalnych, potrzebna jest debata polityczna;
 - (b) Parlament zbada obie propozycje, decyzję Rady i inicjatywę Szwecji, które można uważać za podejście uzupełniające do wymiany informacji i materiałów wywiadowczych;
 - (c) istnieje potrzeba stworzenia obszernych i spójnych ram dla współpracy w zakresie ochrony porządku publicznego;
 - (d) współpracy w zakresie ochrony porządku publicznego muszą zawsze towarzyszyć gwarancje ochrony danych i podstawowych praw;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz przedstawienia go do wglądu Komisji, jak również Radzie Europejskiej.

PROCEDURA

Tytuł	Wymiana informacji i współpraca w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem			
Numer procedury	2005/2046(INI)			
Projekt(y) zalecenia podstawowego	B6-0128/2004			
Podstawa przepisowa	art. 114 ust. 3 i art. 94			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 14.4.2005			
Data podjęcia decyzji o sporządzeniu sprawozdania	27.7.2004			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu				
Opinia niewydana Data wydania decyzji				
Ścisłjsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu				
Inny(e) projekt(y) zalecenia zawarty(e) w sprawozdaniu				
Sprawozdawca(y) Data powołania	Antoine Duquesne 27.7.2004			
Sprawozdawca(y) zastąpiony/zastąpieni				
Rozpatrzenie w komisji	27.7.2004	5.10.2004	31.3.2004	24.5.2004
Data zatwierdzenia	24.5.2004			
Wynik głosowania końcowego	za: 44 przeciw: 0 wstrzymujących się: 0			
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Maria Carlshamre, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Fausto Correia, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Rosa Díez González, Antoine Duquesne, Kinga Gál, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Sarah Ludford, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Martine Roure, Amalia Sartori, Inger Segelström, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka			
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Mary Lou McDonald, Antonio Masip Hidalgo, Javier Moreno Sánchez, Bill Newton Dunn, Herbert Reul, Marie-Line Reynaud, Agnes Schierhuber,			
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania;	Thijs Berman, Antonio López-Istúriz White			
Data złożenia - A6	26.5.2005 A6-0165/2005			
Uwagi	...			